

కథ అద్దం తిరిగింది

'శేలజ'

“మనుషుల అప్పియర్స్ నిబట్టి వారి గుణ గణాల్ని అంచనా వేయడం కష్టం... అందుకే పూర్తి రెస్పాన్సిబిలిటీ అప్పగించేముందు కొత్తగా చేరిన అటెండర్ ప్రవర్తననూ, నిజాయితీని పరిశీలించడం ఎంతైనా అవసరం.” మేనేజర్ రఘురామయ్య తన అసిస్టెంట్ సూర్యారావుకు చెప్పాడు.

* * *

అదొక చిన్న బ్రాంచ్ ఆఫీసు. ఆఫీసు పరిమాణం ఒక పెద్ద హాలు. మూల ఒక చిన్న చాలబర్. అది మేనేజరు రఘురామయ్యకు

కేటాయించబడింది. హాలులో రెండు కుర్చీలు, రెండు టేబుల్స్, ఒక స్టూలు. పెద్ద టేబుల్ ముందున్న కుర్చీలో టైపిస్టు శ్యామల. శ్యామలకూ ఈ కథకూ ఏ సంబంధమూ లేదు. కాబట్టి ఆవిడ రంగు, రూపం, జడ వగైరాలను గురించిన వర్ణన ప్రస్తుతం అనవసరం. ఇక మిగిలిన ఆ స్టూలులో కూర్చోడానికి, మేనేజరు, వారి అసిస్టెంటూ పిలిచినపుడల్లా పలకడానికి, ఇతర పనులకూ అటెండర్ రాజును అప్పడే అప్పాయింట్ చేసారు. ఈ అటెండర్ రాజుని గురించి మేనేజరు తన అసిస్టెంట్ తో చర్చిస్తున్నాడు.

సూర్యారావు మేనేజర్ ఇన్ స్ట్రక్షన్స్ అంతా విని బయటికొచ్చి తన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. బీరువా అంతా వెతికి తుప్పట్టిన కాలింగ్ బెల్ తీసి టేబిల్ మీదుంచి నొక్కాడు.

“ఎస్ సార్!” వెంటనే అటెండర్ రాజు హాజరయ్యాడు.

“ఇందులో వెయ్యి రూపాయలూ, పే ఇన్ స్టేట్ ఉన్నాయి” అంటూ ఒక కవరు తీసి రాజు చేతికందించాడు. “దీన్ని తీసుకొని ఎదురుగా ఉన్న బాంకులో డిపాజిట్ చేసి రావాలి.”

‘అలాగే సార్!’ అంటూ బాంక్ వైపు బయలుదేరాడు రాజు.

ఇవేమన'పద్యాల

హాహా!
పెళ్ళిమాటెత్తాను!
హాయిగా ఇట్లానే
ఘంటం!

పతుల గోరనేల పుతుల బడయనేల
వెతలు పడుటయెల్ల వెట్టితనము
నేలమన్న తాయి నెత్తి కెత్తినయట్లు
విశ్వదాభిరామ విసుర వేమ.

కాంటర్లో పే ఇన్ స్టెట్ ఇచ్చి కవరు లోంచి డబ్బుతీసి లెక్కపెట్టాడు. అనుమాన మొచ్చింది. అందులో పదకొండొందల రూపాయలున్నాయి. మళ్ళీ లెక్కపెట్టాడు. అవును వంద రూపాయలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. వెయ్యి రూపాయలు జమచేసి వెంటనే తిరిగి వచ్చి 56 ఆంధ్రవార్త తారావతి 14-10-83

కథ అడ్డం తిరిగింది

సూర్యారావుతో 'మీరిచ్చిన కవరులో వంద రూపాయలు ఎక్కువగా ఉన్నాయండి' అంటూ తిరిగివచ్చాడు. "అరె! నేను చూడలేదయ్యా! చాలా థాంక్స్!" అంటూ తనడిన నాలుకాన్ని కప్పి పుచ్చుకున్నాడు సూర్యారావు.

"మొదటి పరీక్షలో నెగ్గడండి రాజు. నిన్న కావాలనివేచివున్న ఎక్స్ట్రా వందరూపాయలని తిరిగిచ్చేసాడు. ఇవాళ రెండో పరీక్షలో ఎలా ప్రవర్తిస్తాడో చూడాలి" అంటూ తరువాత రోజు మేనేజరుకు తన రిపోర్టును సమర్పించాడు సుబ్బారావు.

సాయంత్రం అందరూ వెళ్లక సూర్యారావు రాజుని పిలిచి "నేనింటికి వెదుకున్నాను. నా టేబిల్ మీద కాగితాలు చిందరవందరగా వదులన్నాయి. వాటిని పర్మిషన్ తో పెట్టి ఆఫీసు తలుపులేపేయ్" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజు టేబిల్ మీద కాగితాలను పర్మిషం మొదలుపెట్టాడు. కాగితాల మధ్య ఏదో గట్టిగా తగిలింది. తీసి చూశాడు. కాపీయో సాకెట్ క్యాలెండర్. జాగ్రత్తగా తీసి దాచిపెట్టాడు.

మర్నాడు సుబ్బారావు రాగానే "సార్! తను క్యాలెండర్ టేబిల్ పైనే వదిలేశారండి నిన్న" అంటూ అందించాడు.

"నిన్న టీచువూలో పెట్టడం మరచిపోయా నన్నమాట- ఈ మధ్య మతిమరుపెక్కువయింది. జాగ్రత్తగా తీసుంచినందుకు చాలా సంతోషం" అన్నాడు సూర్యారావు.

మేనేజర్ రాగానే రెండో పరీక్షలో కూడా రాజు తన నిజాయితీలో నెగ్గడని విన్నవించాడు సూర్యారావు. తప్పురామయ్య సంతోషించారు. "అయితే నరైన మనిషినే సెలెక్ట్ చేశాం. ఇక మంచి బాధ్యతతో కూడిన పనులను రాజుకు అప్పగించవచ్చునుమాట" అంటూ కాలింగ్ బెల్ నొక్కారు.

రాజు మేనేజర్ చాంబర్లో ప్రవేశించాడు. ప్రవేశిస్తూనే తన ఫేటిల్ ని కాగితాన్ని అందించాడు. మేనేజరు కామలాన్ని విప్పి చదివారు. విభ్రాంతి చెందారు. అది రాజు రాజీనామా!

"అదేమిటయ్యా! ఉద్యోగంలో చేరి వారం రోజులైనా అవతడు... సుపుర్ సిన్సియర్ గా పని చేస్తున్నావని ఇప్పుడే అనుకుంటున్నాను. అప్పుడే రాజీనామా చేస్తున్నావా! ఏమయిందనలు?" అశ్చర్యంగా అడిగారు.

"సార్! నేనిక్కడ చేరినప్పటినుండి చూస్తున్నాను. ఈ ఆఫీసులో అజాగ్రత్త ఎక్కువగా ఉంది. నిన్న బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేయడానికిచ్చిన డబ్బు లెక్క సరిగాలేదు. విలువైన పస్తువులను కేరెఫుల్ గా వదిలేస్తున్నారు. రేపు ఏదైనా జరిగితే నామీదికొస్తుంది. ఇటువంటి చాలావరణంలో పని చేయడం చాలా కష్టమనిపించి రాజీనామా చేస్తున్నాను" అన్నాడు.

మేనేజర్ సూర్యారావుని చూశారు. సూర్యారావు రాజుని చూసేముందే రాజు ఆ గదినుండి బయటపడ్డాడు. ★